

forelagte Grundlovsudkast havde, væsentligt lagde Magtens Tyngdepunkt i Folkerepræsentationens Hænder, og hvoraf Følgen altsaa maatte være, at man f. Ex. langt fra at formene Regjeringens Medlemmer at være Medlemmer af Rigsdagen, eller endogsaa, som andre Forsatninger gjøre, formene dem, at sætte deres Fod i Rigsdagen, har lagt an paa, at de, saavidt muligt, skulde være Medlemmer af samme og samvirke med den. Efter hvad jeg har anført vil det ærede Thing see, at, efter min Overbeviisning, er dette vistnok et Spørgsmaal, som kan komme under Overveielse, og, da et saadant lille Forbehold dog har fundet Plads i Grundloven, tidligere eller sildigere ogsaa maa komme under Overveielse, medens det paa den anden Side vistnok hører til dem, som det mindst af Alle har Hast med. Men, hvad, der især forekommer mig at maatte vække Opmærksomheden ved denne Sag, det er det Dieblik, hvori det er fremkommet. Ganske vist maa enhver Rigsdagsmand og enhver Mand i Danmark have sin høieste Opmærksomhed, sine ivrigste Duffer og sine nidkjæreste Bestræbelser henvendte paa at holde uheldige Indflydelser borte fra vort hele constitutionelle Livs Udvikling (Hør I); men ganske vist er der ogsaa en sændtlig og fordærvelig Indflydelse af en ganske anden Art end den, hvortil det her er sigtet, paa hvilken enhver Mand, som alvorlig vil det constitutionelle Livs Udvikling i Danmark, maa have sit Blik rettet (Hør I). Det fortælles i Historien, at da Barbarerne brød ind i Rom, da sad Senatorerne paa deres Sæder og debatterede om den Sag, der stod paa Dagsordenen; det er et Exempel, som ofte er blevet paakaldt og anført som et følgeværdigt Exempel; men jeg skal nu henstille til Enhvers egen Følelse at afgjøre, om det i nærværende Dieblik er et saadant grandioft eller et comiss Forhold, hvori den ærede Rigsdagsmand har filllet Rigsdagen.

G. S. Winther: Ja, dersom man lod sig skrække af den ærede Taler, der sidst havde Ordet, maatte man, saaat sige, aldrig aabne Munden her, naar man ikke var en af de saakaldte „store Mænd“. Jeg er imidlertid ikke af det Slags, som tager Hensyn til, hvad

andre Rigsdagsmænd mene, jeg følger min Overbeviisning (Tatter). Jeg anseer det ikke for en ligegyldig Sag, saaledes som den ærede sidste Taler, om en saadan Bestemmelse, som den i Grundlovens § 62, bliver gennemført eller ikke. Jeg troer, at denne Bestemmelse er ligesaa vigtig med Hensyn til det constitutionelle Livs Udvikling, som mange andre af de Bestemmelser, der findes i Grundloven, og jeg troer, at den navnlig hører med til Systemet. Det er ikke, fordi jeg er saa ivrig for dette System, men siden de Mænd, der vedtog denne Grundlov, have sat den ind deri, og de ere jo meget vel inde i, hvad der er Grundlovens Aand, saa har jeg sagt som saa: lad os faae Bestemmelsen, lad os see, hvad Sikkerhed den giver, lad os see, hvad dette System fører til, som disse Mænd ansee for saa heldigt. Naar der i Grundlovens § 60 er gjort, hvad der kunde gjøres, for at holde Rigsdagsmændene saa aldeles uafhængige af deres Valgere, som der er skeet, idet det hedder: „at de ikke maa være bundne ved Andet end deres Overbeviisning“, saa finder jeg ogsaa, at der kan være Anledning til at gjøre Rigsdagsmændene uafhængige af Ministrene, thi hvor blev ellers det, som er Grundlaget for denne Forsatning, Ministrenes Ansvarlighed af? Enhver fornuftig Mand i Danmark vilde vistnok indrømme, at den da kun blev en Skygge og ikke nogen Virkelighed. Jeg anseer det altsaa for særdeles vigtigt, at vi have en saadan Bestemmelse, for at det snart kan vise sig, om den har noget Værd eller ikke, og for at Folket selv kan blive opmærksomt paa, hvad det skal gjøre, naar det vil sikke sig imod, at dets Repræsentanter lade sig paavirke fra den Side; men derfor skal Ingen sige, at man behøver at være letfindig, for at komme med et saadant Forslag. Om det har Hast eller ikke, det berøer paa Enhvers Mening derom; jeg troer, at det haster, da Valgene nn snart forestaae til den næste Rigsdag.

J. A. Hansen: Det er blot et Par almindelige Bemærkninger, som jeg vil tillade mig i Anledning af den Maade, hvorpaa den ærede Indenrigsminister har yttret sig angaaende den nærværende Interpellation. Naar man ikke nærmere kendte Thinget og dets Op-